

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 5go Kwietnia 1867 r.

N° 39.

Lat 46.

24-go Marca
5-go Kwietnia 1867 roku.

Piątek.

Rano ciepła st. 3, w połud. c. st. 5 | Wschód Słońca g. 5 m. 28
Wys: wody st. 12 c. 7 (Przybywa.) | Zachód „ „ 6 „ 38

Jutro, ŚS. Celestyna Pap: i Wilhelma Op:

— Dzisiejsza Uroczystość. Śgo WINCENTEGO Fera-
rjusza, obchodzoną będzie pojutrze, t. j. w Niedzielę,
Nabożeństwem Odpustowym, w Kościołach: Śgo JÓ-
ZEFA Oblubieńca na Krakow-Przedm.; i Śgo JACKA,
przy ulicy Freta.

— Jutro Nabożeństwa Passyjne, odprawiać się bę-
dą w Kościołach: Śgo JÓZEFA Opiekę, na Krak-Przed-
mieściu i Śgo KAZIMIERZA na Nowem Mieście.

— Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego
Ziemięskiego. — Na skutek żądania przez stronę inte-
resowaną wniesionego, a właściwymi dowodami po-
partego, i w zastosowaniu się do art: 3go Najwyż-
szego Ukazu, z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku,
o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Li-
stów Zastawnych lub Kuponów, podaje do powsze-
chnej wiadomości, iż Mateusz Domański, we wsi
Urszulinie, Gubernji Siedleckiej zamieszkały, utracił
Listy Zastawne Okresu III go, Serji II-giej, Lit: C.
Nr 232,050, Lit: E. Nr 282,511, 282,512, 282,513,
283,046, wszystkie z trzema kuponami, to jest od
włącznie 1go półroczu 1867 do włącznie 1go pół-
roczu 1868 roku. Ostrzega się przeto, że obieg po-
wyższych Listów i należących do nich kuponów za-
kwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek
tego każdy nabywca Listu lub kuponu zakwestjo-
nowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego
do rozprawy sądowej, o własność zakwestjonowane-
go Listu lub kuponu. (Dz. War.)

— Komisja Likwidacyjna — podaje do wiadomości,
iż Ludwik Zalewski zawiadomił Komisję Likwida-
cyjną, że znajdujące się u niego trzy Listy Likwida-
cyjne, każdy wartości rs. sto, pod Nr. 25,378, 25,379
i 25,380, kiego E. fol. 29, zostały mu skradzione, że
zatem wymienione listy mają się uważać za zakwest-
jonowane. — W Warszawie, dnia 1go Lutego (20go
Marca) 1867 r. (D. W.)

— Wyjechali do Warszawy: Rz. Rady Stano:
Hrabia Kuznielew Bezbordko, z Petersburga; Krzywi-
cki, z Grodna; Jenerał-Lejtnant Kruzensztern, z Lu-
blina; — wyjechali: Jenerał Lejtnant Krasnokulski,
i Kamerjunkier Dworu J. C. M. Jaroszyński, do Pe-
tersburga, Rz. Radca Stanu Lazzow, do Wiednia.

— Jutro w Kościele parafjalnym Śgo KRZYŻA, o
godzinie 11tej z rana, odbędzie się żałobne Nabożeń-
stwo, za duszę ś. p. Markowskiego, na które pozosta-
ła Wdowa, Krewnych, Przyjaciół i Znajomych zapra-
sza. (4,488.)

— Jutro odbędzie się żałobne Nabożeństwo, za
duszę ś. p. Juliana Sierpińskiego, b. Rtmistrza
Wojsk Cesarско-Rossyjskich, w Kościele parafjalnym
Śgo ANTONIEGO, przy ulicy Senatorskiej, o godzinie
10ej z rana, na które zaprasza się Krewnych, Przy-
jaciół i Znajomych zmarłego. (4,484.)

— Zawiadania się Krewnych, Sasiadów, Przyja-
ciół i Kolegów, ś. p. Franciszka Katerlé, b. Office-
ra b. W. P., zmarłego w dniu drugim b. m., w Wo-
znikach, Gubernji Siedleckiej, iż w dniu 6-tym b. m.,
jako dniu jego pogrzebu, to jest w Sobotę, odbę-
dzie się Msza Święta żałobna, za jego duszę, o go-
dzinie 9tej z rana, w Kościele Śgo JÓZEFA OBLU-
BIENCA, na Krak-Przedmieściu, w Kaplicy PANA
JEZUSA. (4,505.)

— W Petersburgu, 30go z. m., zakończył życie
E. P. Kowalewski, Członek Rady Państwa, b. Mini-
ster Narodowego Oświecenia.

— Wczoraj, odbył się w sali Resursy Obywatelskiej,
w obecności J. W. NAMESTNIKA, Jenerał-Feldmarszał-
ka Hrabiego Berga, wieczór muzyczny P. Apollinare-
go Kątskiego. Sam program tego koncertu zwabił
mógł każdego prawdziwego amatora muzyki; rozpo-
częto go częścią sextetu G. Rożnieckiego, wykonaną
po raz pierwszy publicznie, a następnie, obok nowych
kompozytorów chlubnie znanych światowi muzykal-
nemu, słyszeliśmy dwie kompozycje Beethovena, scher-
zo Szopena H moll, a na zakończenie fugę Bacha
„Amen.“ Wyżej wspomniany sextet, przez swą orygi-
nalność, zasługuje na jedno z pierwszych miejsc po-
między dziełami naszych nowszych kompozytorów;
Publiczność przyjęła go z wielkim zapalem, oceniając
i kompozycję i sumienne wykonanie; szkoda tylko
żeśmy niesłyszeli finału, który dla bardzo obszernych
rozmiarów programu koncertu, nie mógł być wyko-
nanym. Tenże sam los spotkał sławną sonatę Kreut-
zerowską, Beethovena; słyszeliśmy z niej tylko An-
dante z warjacjami i finał, a jednakże Publiczność,
która tak hucznie oklaskami przyjęła PP. Kanię i
Kątskiego, niezawodnie byłaby chętnie słuchała całej
sonaty. Każdy muzyk wie, że Beethoven trudniej-
szym jest do wykonania na skrzypcach, niż na forte-
pianie, i dla tego szczególną pochwałę oddać należy
P. Kątskiemu, który w warjacjach rozwinął nadzwyc-
zaj wiele prostoty i wdzięku. Modlitwę Kurchmana
„Madre pia.“ na sopran, alt i tenor, odśpiewaną przez
przez uczniów i uczennice Instytutu Muzycznego, na
żądanie Publiczności powtórzono. Doskonałe wyko-
nanie, wsparte dyrekcją P. Ciaffei, podniosło znacznie
tę kompozycję, która jakkolwiek udatna pod wzglę-
dem harmonji i prowadzenia głosów, nie aturzymuje
się jednak do końca w stylu czysto-kościelnym, takim,
jakiego wzory postawili nam Palestrina, Lótti, Lazzo
i wielu innych. Pierwszą część zakończył P. Kątski ele-
gją własnej kompozycji. Świetnie wykonane było przez
P. Kanię scherzo Szopena, które jest jedną z najtru-
dniejszych kompozycji wielkiego naszego mistrza.
Wybitniejszym nakoniec numerem drugiej części, by-
ła część septetu Beethovena, kompozycji zawsze
świeżej i zachwycającej, chociaż znanej już zape-

wne każdemu poważniejszemu amatorowi muzyki. Obszerny ten program, zakończył Chór Instytutu Muzycznego Fugą Bacha „Amen“, dając przez to dowód, że nieleża się już trudności, i że Pan *Studzinski* stara się zapoznać bliżej swoich uczniów z arcy-dziłami muzyki klasycznej. W Niemczech, mnóstwo towarzystw śpiewu złożonych z amatorów i amateerek, pracuje bezustannie nad udoskonaleniem śpiewu chórowego, lecz u nas nie ma jeszcze ani śladu tej dążności. Panu *Studzinskiemu* należy się tem większa wdzięczność z naszej strony za to wystąpienie.

— Wykład Professora Szkoły Głównej Dra Prawa *Okolskiego* „O znaczeniu miast i instytucji miejskich“, na dochód niezamożnych studentów, odbędzie się w Auli Szkoły Głównej, w dwóch prelekcjach, to jest, dnia 9go Kwietnia roku bież., we Wtorek, i dnia 12go Kwietnia tegoż roku, w Piątek, o godzinie 5 1/2 podług następującego programu: Lekcja 1. Znaczenie miast w starożytności. Miasta w średnich wiekach, a mianowicie w XIIIym i XIIIym. Walka ich z feudalizmem — znaczenie jej. Miasta w XVIII i XIXym wieku. Zasada reprezentowana przez miasta pod względem społecznym. O miastach w Polsce. Lekcja 2. Instytucje municypalne średniowieczne na Zachodzie Europy i u nas. Znaczenie ich. Stan instytucji miejskich w XVIIIym wieku. Instytucje miejskie w Anglii i Ameryce, tudzież na kontynencie Europy w XIXym wieku. Znaczenie ich.

— Wyszedł pierwszy poszyt na r. b. „Przeglądu Technicznego“, zawierający artykuły, zalecające się wypracowaniem i doborom; kilka rysunków dodanych jest do artykułów.

— Pan Leon Kunicki, powieścio-pisarz i rysownik, napisał oryginalną komedję w jednym akcie, pod tyt: „Swaty“, którą zapewne odda do Teatru dla jej przedstawienia.

— W tych dniach wyjdzie z druku „Jeometrja zastosowana do rękodziół i rzemiosł.“ napisana przez Józefa Łapińskiego, Nauczyciela Szkół Rządowych. Dziełko podobnego rodzaju oddawna pożądanem jest dla młodzieży poświęcającej się pracom technicznym, oraz rzemiosłom i kunsztom. Autor trafnie objaśnia prawdy matematyczne przykładami braniami z warsztatów rozmaitych rękodziół i rzemiosł, i najzwilższe zagadnienia praktycznie i przystępnie rozwiązuje; głównie ten wykład popularny, a ściśły z zastosowaniem wszystkich wzorów do obliczania powierzchni i objętości ciał, cechuje to dziełko.

— W Niedzielę, to jest pojutrze, o godzinie 1szej po południu, w Sali Resursy Kupieckiej, odbędzie się koncert na dochód niezamożnych studentów Szkoły Głównej, pod przewodnictwem Adama *Münchheimera*, Dyrektora Orkiestry Teatrów Warszawskich. Programm koncertu jest następujący: Część I. 1) Uwertura do „Przysięgi“ T. *Nideckiego*, wykonana przez orkiestrę Wielkiego Teatru; 2) Kawatina z opery „Niema z Portici“ *Aubera*, odśpiewana przez P. Filleborna; 3) Drugi Koncert (D-moll) *Mendelssohna Bartholdy*, wykonany na fortepianie z towarzyszeniem orkiestry przez amatorkę, Panią M.; 4) Tarantella *Rossiniego*, odśpiewana przez P. Bossi, z towarzyszeniem na fortepianie przez P. Jareckiego; 5) a. „Po-

żegnanie“ *Mendelssohna - Bartholdy*, b. „Mostek“ *Münchheimera*, kwartety na same głosy, odśpiewane przez PP. Filleborna, Cieślewskiego, Koehlera i Prohazkę. Część II. 6) Romans z opery „Rybak z Palermo“ *Grossmana*, odśpiewany przez P. Corsi; 7) Arja z opery „Wolny Strzelec“ *Webera*, odśpiewana przez Panią Dowiakowską; 8) Arja z opery „Maria di Rudenz“ *Donizetiego*, odśpiewana przez P. Rota, z towarzyszeniem na fortepianie przez P. Jareckiego; 9) Kwartet z opery „Otton Łucznicz“ *Münchheimera*, odśpiewany przez Panią Dowiakowską, PP. Cieślewskiego, Koehlera i Prohazkę. Cena miejsc: krzesło w pierwszych 4ch rzędach, rs. 3 i kop: 2 1/2 na ubogich; w innych rzędach dla Członków Resursy, rs. 1; dla obcych rs. 2. — Biletów nabyć można w Resursie Kupieckiej w dniach 4, 5 i 6tym b. m., od godziny 3ej do 7ej wieczorem.

— Wczoraj w słynnym z muzykalności domu u Pani P., przy ulicy Królewskiej, dał się słyszeć goszczący w Warszawie, znakomity pianista Pan Antoni Kątski; grał wyjątek z sonaty Bethovena, dwa mazury koncertowe swojej kompozycji i Scherzo z sonaty własnego utworu. Mistrz ten gry fortepianowej od roku 1853 nie był w naszym mieście, i obecnie przybywszy do Warszawy, ma zamiar dać koncert. Imię Antoniego Kątskiego, znane jest w całej Europie, jako wielkiego artysty i kompozytora.

— Nie mamy wiadomości jeszcze o powodzeniu P. *Epsteina* w Nowogieregiewsku, ale nie wątpimy, że było równie szczęśliwe jak to, którego onegdaj doznał P. *Damse*, naśladowając w „Icku zapieczętowanym“ znakomitego magika i brzuchomowcę. Były tam i sztuki magiczne i rozmowy brzuchomowne i imitacje różnych głosów, które się P. *Damsemu* udawały wybornie, przynosząc mu gromy oklasków ubawionej publiczności. Po ukończeniu sztuki, utalentowany artysta 5 razy był przywołany. Za bytności Bruneta w Warszawie, P. *Damse* podobnież urozmaicił swoje wystąpienie w „Icku“, sztukami *à la Brunet*, kiedy więc teraz pokazywał znowu figle *à la Epstein*, prosimy na przyszłość o przedstawienie *à la Bellachini*, który jutro z nowym programem w Dolinie Szwajcarskiej występuje.

— Jutro w Petersburgu Teatr-Rappo, w Warszawie znany, szczególnież z przedstawianych obrazów z żywych osób, daje przedstawienie na cel dobroczynny. — Dyrektor zaś Cyrku P. *Renz*, ogłosił już nieodwołalnie ostatnie widowisko na dzień 15 b. m., poczem niebawem wraz z całym towarzystwem udaje się do Królewca.

— (A. n.) Wyczytawszy w „Gazecie Policyjnej“ Nrze 74, od dwóch wyrobników mocujących się, z których jeden z połamana nogą do szpitala odwieziony został, przypomniał mi się, że będzie temu czterdzieści pięć lat, znałem w Warszawie, niepospolitego siłacza. Był to człowiek średniego wzrostu, ciemnej cery i czarnych kręconych włosów; jednym słowem, nie miał on owej atletycznej figury zapowiadającej wielką siłę. Często przychodził do kowala, wiazał szyny żelazne w kokardy, łamał podkowi i płacił, bo był dosyć bogatym; nazywał się *Grabski*. Owóż raz widząc, że pakowna bryka, wyjeżdżająca z bramy domu zajezdnego, zawadziła tylnymi kołami o wysoki

próg, a woźnica i inni nielitościwie bili konie, przyskoczył żwawo a porwawszy furmana za kołnier, wyrzucił na środek ulicy i krzyknął: „Czegóż błazny tak zabijacie konie?“ Bo nie chcą ciągnąć.“ „To im pomóżcie.“ „Kiedy bryka ciężka.“ „Draby, a baby, jesteście osły!“ i to mówiąc podlaźł pod brykę, a uniosłszy ją plecami zawołał *wio!* konie ruszyły i już była na ulicy. Innym razem stojąc w Teatrze na parterze, w antrakcie dobył złotą tabakierkę i zażywszy schował do kieszeni; obok stojący jakiś *flistyn*, widząc to, po chwili sięgnął po tabakierkę; *Grabski* czuł to, ale nie nie mówił, dopóki urwipoleć niezagłębił ręki; nagle chwycił ją przez suknie i ścisnął po swemu. Złodziej z bólu wrzeszezał w niebogłosy: „Oj moja ręka!“ a *Grabski* jeszcze głośniejszy: „Oj! moja tabakierka!“ Na ten krzyk pojawił się policjant i zabrał amatora złotych tabakierok. — K. W.

— Kiedy mieszkańcy ulicy Leszno, doczekali się dogodności wynikającej z urzędzenia chodnika po obu stronach miejscowego Kościoła, pożądanym jest podobny chodnik przy ulicy Nowolipki, z powodu istnienia tamże oddawna Gimnazjum. Wiadomo, jak pilna młodzież pośpiesza do świątyni nauk, a jeszcze bardziej spieszy wygłodzona do domu. Sterczące więc kamienie wydeptanego bruku na chodnikach, nie zabezpieczają od zwinięcia nóg jakkolwiek elastycznych, i niszczą obuwie coraz to droższe. Przytem nowo-otworzona ulica, będąca przedłużeniem Karmelickiej, również tej dogodności wymaga.

— W składzie rycin Pana Tessaro, na Krakow-Przedmieściu, wprost Kościoła Śgo ANNY, widzieliśmy kilka udatnych bardzo pejzazów olejnych, pędzla Pana Malinowskiego, bawiącego obecnie czasowo w Lublinie. Najwięcej nas zajęło wnętrze lasu na wiosnę i okolica zimowa.

— Z pod Kielc: Cały Luty mieliśmy wiosnę ze skowronkami, pługi wyruszyły w pole, kopano ziemię po ogrodach, a w lasku Karczówki pod Kielcami, widzieliśmy nawet latające motyle, jakby za dobrych letnich czasów. — Dnia 22go Lutego, mieliśmy tu burzę z grzmotami i gradem, wielkości laskowego orzecha, który nie mając co tłuc w polach, zemścił się na szychach. Śty MACIEJ pojawił się z mrozem, a 40-tu MĘCZENNIKÓW wywróżyły je na długo. Kiedy to piszemy (dnia 20go Marca), śnieg pada puszysty.

— Pomiedzy Marjupolem i Taganrogiem, morze Azowskie do dnia 29go z. m., jeszcze było pokryte lodem, w przyległym zaś m. Berdjańsku i okolicach, śnieg w tymże czasie spadł na pół łokcia, a mrozu do 12-tu stopni liczono.

— Wczoraj zaczęto układać bruk kratowy żelazny, na dalszej przestrzeni ulicy Czystej, w stronie tejże ku Wierzbowej.

— W ogrodzie Saskim, rozpoczęto jak zwykle przed wiosną okopywać trawniki.

— Nocy zaonegdajszej u P. Franciszka Dobrowolskiego, pod Nr 721 zamieszkałego, popełnioną została kradzież listów zastawnych na sumę rs. 3,000, podejrzana o spełnienie tej kradzieży zostająca u niego poprzednio w służbie Surowiecka, przez policję przyaresztowaną została, u której przy rewizji zna-

lezione listy zastawne, prawemu właścicielowi powrócono, a winną sądowi do ukarania odesłano. (G. P.)

— Onegdaj, Wincenty Bielawski, czasowo urlopowany żołnierz, lat 37 liczący, pod Nr 1487ab zamieszkały, rznąc sieczkę, przez własną nieostrożność, rozciął sobie do kości palec wskazujący u lewej ręki; po podaniu mu pomocy lekarskiej, na dalszą kurację do Szpitala Ujazdowskiego odesłany został. (G. P.)

— W dniu dzisiejszym w dokończeniu ciągnięcia 3ej klasy 108ej Lolerji Klasyycznej, znaczniejsze wygrane padły: Rs. 4,000, na Ner 19,401, u Kolektora Zelmana Gezuntchejt, w Warszawie; Rs. 3,000, na Ner 16,955, u Kol: Fruchtman, w Warszawie; Rs. 600, na Ner 19,184, i po Rs. 400, na Nra 3,298, 11,491 i 13,219.

— Złożono w Redakcji *Kurjera Warszawskiego* od M. O. rs. 1 dla bardzo chorej 86-letniej staruszki Franciszki *Borowicz*, mieszkającej przy ulicy Krzywé-Koło pod Nrem 188.

— Korrespondencja ze Lwowa: Kupcy zagraniczni zakupują w Galicji pszenicę do Prus Zachodnich, a to głównie w skutek wysokich cen na targowicy Berlińskiej. Zboże trzyma się w cenie, dówóz pszenicy z Rosji powiększa się. Do Rosji zaś odchodzą w większych partjach narzędzia rolnicze i gospodarskie. Handel przeto z Rosją przybiera coraz większe rozmiary.

Wiadomości Zagraniczne.

DANJA. *Kopenhaga, 28go Marca.* — Xiążę Jan Glücksburgski, który towarzyszył Królowi do Ballenstädt, udaje się 30go Marca w podróż do Grecji, dla objęcia tam rejencji, podczas, kiedy Król Jerzy wyjedzie w dawno zamierzoną podróż do Paryża, Londynu, Kopenhagi i St. Petersburga. (Schl. Ztg.)

FRANCJA. *Paryż, 31go Marca.* — „Monitor“ ogłasza program otwarcia Wystawy, mającego się odbyć jutro o godzinie 2ej po południu. Cesarz, Cesarzowa i Cesarzewicz przyjadą w godzinie oznaczonej przed wielką bramę wchodową, i przejdą pieszo, wraz z liczonym orszakiem rozmaite wskazane części gmachu i Parku. Odjazd nastąpi z bramy położonej naprzeciw szkoły wojskowej. Komissarze Wystawy i członkowie przysięgli krajów rozmaitych, będą kolejno, przy właściwych oddziałach galerji dla maszyn przeznaczonych, przedstawiani JJ. CC. Mościom. Massa Dam miejscowych i zagranicznych, umyślnie zaproszonych, zajmie sale, przez które orszak Cesarski przechodzić będzie. Mężczyźni mają być we frakach i białych krawatach, Damy w toilette de ville. Reszta niezarezerwowanego miejsca w gmachu, oddaną będzie abonentom i osobom, które zechcą zapłacić po frankn za wejście. Senatorowie i deputowani przybędą specjalnym pociągami z dworca kolei St. Lazare prosto do gmachu Wystawy, i tak samo powrócą po zakończeniu się uroczystości. — Cesarz w towarzystwie oficera służbowego, oglądał wczoraj ostatecznie przygotowane roboty na Wystawie. Xiążę Oranji zwiadał ją także, będąc oprowadzany przez Hr. Neuwerkerke. — Tyle jeszcze pozostaje do zrobienia, że zaledwie za dni kilkanaście wszystko na właściwych miejscach poustawiane zostanie. — Kraży wieść, że Hr. Walewski zostanie Ministrem dworu

Cesarskiego, a Marszałek Vaillant otrzyma wielkie Kanclerstwo Legji honorowej. — „Patrie“ zaprzecza wieści, jakoby Cesarzowa miała zamiar udać się w podróż do Rzymu. (Schl. Ztg).

Ostatnie Wiadomości.

„Monitor Francuzki“, z dnia 2go b. m., podaje sprawozdanie o otwarciu Wystawy. Obyła się ona podług zapowiedzianego programu, a Cesarz objawił Komisarzom swe zadowolenie. Reczywiście prace ich i starania zasługują na uznanie, a jeśli Wystawa nie jest jeszcze należycie uporządkowana, to winę nie tyle Komisji Organizacyjnej, ile raczej zawiąkaniami politycznym, oddziaływającym na roboty rozmaitych ludów, uczestniczących w tym turnieju przemysłowym, przypisać należy. — Nieobecność Cesarzewicza na uroczystości otwarcia, wzbudziła pewien niepokój w opinii publicznej, i dla tego to organ Rządowy oznajmia, że młody Xiążę nie towarzyszył rodzicom, z powodu, że nie chciano go narażać na trudy długiej ceremonji, ale, że stan jego zdrowia jest nader zadowalający. — Xiążęta: Oranji i Leuchtenbergski, oraz Hr: Flandrii byli obecni przy otwarciu Wystawy.

Wieści ze Wschodu nie są pomyślne. Odmowa Porty na zbiorowe propozycje Mocarstw co do ustąpienia Kandji, pogorszyć tylko może położenie Turcji, zwłaszcza przy panującym fanatyzmie Muzułmanów i zniechęceniu Chrześcijan. Wiarogodni korespondenci gazet Angielskich wynurzają przekonanie, że w niedługim czasie w Tessali i Epirze, wybuchnie wielkie powstanie Greków.

„Nordd: Allg: Ztg“ z 3go pisze, iż z korespondencji Paryzkich i Hagskich okazuje się, że układy o Luxemburg uległy pewnej stagnacji. Ponieważ w układach o Luxemburg, uczestniczyło kilka Wielkich Mocarstw, przeto unikać należy kroków jednostronnych. Jest nadzieja, że wzajemne porozumienie doprowadzi do zadowalającego rozwiązania kwestji, dla Prus i Niemiec. (Schl. Ztg, Ind. Bel.)

Wiadomości Telegraficzne.

Haga, 3go Kwietnia. — Król Hollenderski zaniechał odstąpienia Luxemburga.

Belgrad, 4go Kwietnia. — Ewakuacja twierdz zaczyna się w Poniedziałek. Ostatnie wojska Tureckie, wydały się po powrocie Xięcia z Konstantynopola.

Florencja, 4go Kwietnia. — Ricasoli zawiadamia Izbę o dymisji Gabinetu, przyjętej przez Króla.

FRASZKI.

— Oszczędny syn Izraela przybywszy z prowincji, tak argumentował z Warszawskim dorożkarzem: „Słuchaj Wasan, ja jechałem z Grzybowa na Nalewki ogromnym omnibusem we trzy konie za 10 groszy, a Wasan za parę koni i swoją małą dorożkę chcesz 40 groszy!“ Pomimo tej potężnej logiki, nowicjusz musiał wedle tary zapłacić.

— Doktor X. niebezpiecznie chorował; ktoś dowiedawszy się, że przyszedł do zdrowia, rzekł: „Śmierć sprawiedliwie go oszczędziła, zabierając jego jednego, utraciłaby krocie innych.“

— **Opiekun Domowy**, Nr 13, wyszedł z druku i zawiera: Płock, przez Adama Mierzyńskiego (z ryciną); Anioł rodziny, poezja, przez Franciszka Gumowskiego; Dziwni ludzie, powieść, napisał Wołody Skiba (dalszy ciąg); Kondor, przez Mściława Kamińskiego (z drzeworytem); Korespondencja od „Opiekuna Domowego“; Rozmaitości.

DOBRA

w Królestwie Polskiem, mające obszaru ziemi, wydającej zawsze obfity plon, około diesiatyn 415 (włók 35), są do sprzedania na korzystnych warunkach. Bliższa wiadomość bez pośrednictwa kantorów, pod Nr 1345, przy ulicy Śto-Krzyżkiej, drugi dom od Nowego-Świata, w lokalu Nr 5. (3636)

MAMKA

ze zdrowym pokarmem, przy ulicy Wielkiej, Nr 1437, u A. Szulijewskiej Akuszerki. (4503)

TEATR WIELKI.

Dziś: *Marta*, (ostatni raz), przez artystów Włoskich. Abonament C, Nr 17. — Jutro: *Monte-Christo*.

TEATR ROZMAITOSTCI.

Dziś: *Pan Jowialski*. — Jutro: *Poświęcenie*. — *Icek* zapieczętowany.

DOLINA SZWAJCARSKA.

Dnia 6 i 7 Kwietnia r. b., to jest w Sobotę i w Niedzielę, Wielkie Przedstawienie Sztuk Magicznych, z nowym programem, przez P. S. Bellachini, Nadwornego Magika J. Kr. M. Króla Pruskiego, na zakończenie **SPINX**. — Biletów nabyć można w Handlu Win Wgo A. Bocquet. — Początek o godzinie 7. (3379)

W TIVOLI codziennie przedstawienia **MUZYCZNO-HUMORYSTYCZNE**. (3139)

Przyjechali do Warszawy:

Jeziński Władysław, Hr: z Mińska.

Wyjechali: Wislicki Mikołaj, Ob: do Mińska.

Przyjechali z za granicy: Kefersztejn Ernest, Ob: z Merseburga.

Wyjechali z granicę: Branicki Władysław, Hr: do Paryża. (G. P.)

KURS GIELDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 5 Kwietnia 1867 r.

Monety i Papiery:	Żądano		Płacono	
	Ruble	Kopiejki sr:	Ruble	Kopiejki sr:
Pół imperyal rosyjskie rs. 6 k. 15.	74	33	—	—
Dukaty holenderskie rs. 3 k. 52.	78	83	78	33
Obliگی skarbowe 100 rs., (oprócz kup):	71	—	70	67
Listy zast: 3 okresu, I. s., za rs. 100.	57	67	57	33
Listy zast: 3 okresu, II. s., za rs. 100.	109	75	109	—
Listy likwidacyjne, za rs. 100	105	—	104	50
Nowa Rosa: pożyczka prem: z r. 1865,	80	—	79	—
„ „ „ z r. 1866,	—	—	—	—
Bilery Banku Cesarstwa	57	—	56	25
Akcje Drogi żel: Warsz.-Wied: za szt.	—	—	—	—
Akcje Drogi żel: Warsz.-Bydgoskiej.	—	—	—	—
Akcje Głow: Tow: Ros: Dróg żelazn.	85	—	—	—
Akcje Drogi żelaznej Warsz.-Teres:	88	50	88	—
Akcje Fabryczno-Lodzkie	—	—	—	—

Wartość kuponu bież: od Listów zas: od rs. 100, rs. — k. 114 2/3
Od Listów likwidacyjnych k. 138 2/3

Ceny Targowe Warszawskie. — Dnia 4 Kwietnia, płacono: Za korzec pszenicy od rs. 7 kop. 80 do rs. 8 k. 10; żyta od rs. 4 kop. 72 do rs. 5 k. 25; owsa od rs. 3 kop. 30 do rs. 3 kop. 45; gryki od rs. 4 kop. 65 do rs. 4 k. 80; kartofli od rs. 2 k. 32 do rs. 2 k. 40.

Okazy płacono dnia 4 Kwietnia, za wiadro od rs. 3 k. 83, do rs. 3 k. 90; za garniec od rs. 1 k. 25 do rs. 1 kop. 27.